



ദശവാക്യാമൃതം

എട്ടാം പാഠ്യം



ദശവാക്യാമൃതം എട്ടാം പാഠ്യം



താളിളക്കം
2020

പേര്: ദശവാക്യാമൃതം ഏട്ടാം പദ്യം

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വിഷിപ്പിഡിയ.

THE DECALOGUE - THE SEVENTH COMMANDMENT

ദശവാക്യാമൃതം - എട്ടാം പദ്യം

ഏഴാം കല്പന. നീ വ്യഭിചരിക്കരുതു.

പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടും സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു മനസ്സു വാക്കു നടപ്പുകളാൽ ദുര്മോഹം ദുഷ്ടാമം മുതലായ പാപങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നടക്കുന്നതും അല്ലാതെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ദുഷ്ടാമം മുതലായതു ജനിപ്പാൻ തക്ക മടിവു അതിഭക്ഷണം ദുര്മോഹത്തെ ഉളവാക്കുന്ന വസ്തുഭരണങ്ങൾ ദുഷ്ടസംസ്കൃതം കാമശാസ്ത്രങ്ങൾ ലീലാനാടകങ്ങൾ കൂത്തുകൾ അവലക്ഷണ ചിത്രങ്ങളും മറ്റും ഏഴാം കല്പനയാൽ വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഭായ്യാഭിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ സംസ്കൃത്തിന്നു ഭംഗം വരാത്തവണ്ണം തമ്മിൽ തമ്മിൽ എങ്ങനെ ആചരിക്കയും സ്നേഹിക്കയും മാനിക്കയും വേണമെന്നു തന്നെയല്ല വിവാഹമില്ലാത്തവരും നടക്കേണ്ടുന്ന ക്രമവും "നീ വ്യഭിചരിക്കരുതു" എന്ന കല്പനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

1. വിവാഹസന്ധിമാരെ കൊണ്ടു പറയുന്നതു കേൾപ്പിൻ: "വിവാഹം എല്ലാറ്റിലും മാന്യമുള്ളതും കിടക്ക നിമ്ബലവുമാക." പുലയാടികളോടും വ്യഭിചാരികളോടും ദൈവം തന്നെ ന്യായം വിസ്തരിക്കും. ദുഷ്ടാമദോഷക്രിയകൾ മിക്കതും ഒളിയിൽ നടന്നു ഇഹത്തിൽ വെളിവാകാതുകൊണ്ടു താൻ തന്നെ അങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തിക്കാരെ വിചാരിച്ചു അവർക്കു തക്ക ശിക്ഷ കൊടുക്കുമെന്നു ദൈവം തന്റെ വചനത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തതാവിതു: "ഭ്രമപ്പെടായിൻ. പുലയാടികൾ വിഗ്രഹാരാധികൾ വ്യഭിചാരികൾ എന്നിവർ ദൈവരാജ്യത്തെ അവകാശമാക്കുകയില്ല" (൧ കൊരി. 10, ൧൦) എന്നത്രേ.

കൃഷ്ണനൊത്ത ജാരരും ചോരരമായ ദേവന്മാരെ സങ്കല്പിച്ചു യഥാ രാജാ തഥാ പ്രജാ എന്നും ഗുരുവിനെ പോലെ ശിഷ്യനും അപ്പനെ പോലെ മകനും അമ്മയെ പോലെ മകളും എന്നും പഴഞ്ചൊൽ പറയുന്നപ്രകാരം ദുഷ്ടാമദോഷത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന വാക്കുകൾക്കും നിസ്സാര പൊട്ടച്ചൊല്ലുകൾക്കും ആംഗികങ്ങൾക്കും ക്രിയകൾക്കും അഞ്ചാതെയും നാണിക്കാതെയും നടക്കുന്നതു ദൈവഭയം ഇല്ലാത്ത ഈ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ കാണാനുണ്ടു. എന്നിട്ടും പരമുഖം മോഹിച്ചു നോക്കുന്നതും കൂട ദോഷം ആകുന്നു എന്നു ഓരോ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു തെളിയുന്നപ്രകാരം സജ്ജനം ഏറ്റ പ്രമാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ പുലയാടികളും വ്യഭിചാരികളും ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കാതെ അഗ്നിനരകത്തിൽ വീഴുമെന്നതു പട്ടാങ്ങാകകൊണ്ടു ഒരവനും തന്നെത്താൻ ചതിക്കരുതേ.

II. വിവാഹമില്ലാത്തവരെ കൊണ്ടുള്ള വേദകല്പിതം ആവിതു: "യൌ വനാഭിലാഷങ്ങളെ വിട്ടോടി നീതി വിശ്വാസസ്നേഹങ്ങളെയും ശുദ്ധ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ക്ഷത്താവെ വിളിക്കുന്നവർ എല്ലാവരോടും സമാധാനത്തെ യും പിതൃസന്തം കൊൾവിൻ. (൨. തിമോ. ൨, ൨൨.)

തേനും നെയ്യും തുടങ്ങിയ സ്ഥലത്തിൽ ഈച്ചകൾ മണം കേട്ടു പറന്നു വീണു കാലം ചിരകം പിരണ്ടു കഴങ്ങി തെറ്റിപ്പോവാൻ കഴിവില്ലാതെ ആ രസത്തിനു വേണ്ടി ജീവനെ കളയുന്നപ്രകാരം ദുര്യോധനികൾ ദുഷ്ടാ മത്താൽ കടുങ്ങി വലഞ്ഞു തോറ്റു ഒടുവിൽ തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അപകടമുള്ള വഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ അതിൽ വീഴാതിരിക്കയില്ല. കഴച്ച തവിട്ടിൽ കടുങ്ങിപ്പോയ പ്രാണി അതിനെ തിന്നുന്ന പന്നിയുടെ വായിൽ അകപ്പെടുമല്ലോ. പുതിയ പാത്രത്തിൽ ഒന്നാമതിട്ടു വെച്ച വസ്തുവിന്റെ ചൂർ പാത്രം ഉടയുവോളം വിടാതവണ്ണം ബാല്യകാലത്തിൽ ആദ്യമായി തോറ്റുവന്ന ദോഷത്തിന്നു മിക്കപേർ മരണം വരെ കടം അധീനർ ആയിരിക്കും. തൊട്ടിലിലേ ശീലം ചൂടലക്കാടോ ഉമേ.

III. എന്നാൽ ഏതു നിലക്കാരോടും ദൈവം അരുളുന്നതു ധരിപ്പിൻ: എല്ലാ അശുദ്ധിയും ലോഭവും ചീത്തത്തരം പൊട്ടച്ചൊൽ കളിവാക്കും നിങ്ങളിൽ നാമം പോലും ഇരിക്കരുതു. (എഫെ. ൫, ൩. ൪.) ചെയ്യരുതാത്തതിനെ പറകയുമരുതല്ലോ. പുകയുള്ള ഇടത്തേ തീയുള്ളൂ എന്നാകയാൽ നാണമില്ലാത്തവനും നിസ്സാരനും അണ്ണൻ തമ്പിമാരത്രേ.

പിന്നേ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ലഹരിപ്രമാദത്താലും ഉപജീവന ചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിവിൻ. ദുർന്ദപ്പു ബാക്കുന്ന കൂത്തു മദ്യപാനങ്ങളിലും പുലയാട്ടിലുമല്ല പകലിന്നു തക്കപ്രകാരം വെളിച്ചമുള്ളായി നടന്നുകൊൾവിൻ. മദ്യക്കുടി മതികേടു. മതി കെട്ടാൽ മാനവും നാണവും കെടും. ബോധവും നാണവും വിട്ടവർ അബദ്ധമേ പ്രവൃത്തിക്കും. ഇങ്ങനെ മുടിയനും പുലയാടിയും പിശാചിന്റെ പടയാളികളാകുന്നു.—വിശേഷിച്ചു കൊള്ളരുതാത്ത സംസ്കൃതത്തെ ഒഴി കേണ്ടതു. ഭ്രമപ്പെടായവിൻ ഓർ ഉത്തമഭാവങ്ങളെ കെട്ടുക്കുന്ന ദുസ്സംഗങ്ങൾ എന്നും ഇതാ കുറഞ്ഞ തീ എത്ര വലിയ വനത്തെ കത്തിക്കുന്നെന്നും വേദത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു വാക്കിനാൽ മനസ്സിൽ വീഴുന്ന തീയുടെ അഴുക്കിനെ ഭയപ്പെടേണം. വലിയവർക്കു ഇങ്ങനെ ദോഷം നേരിട്ടാൽ നാം പ്രത്യേകമായ കട്ടികളുടെ മൂന്നാകെ പറയുന്നതിനെ നന്ന സൂക്ഷിക്കേണം. ലീലാഭാഷിതം അസഭ്യവാക്കു വാവിഷ്ഠാനം മുതലായവ കട്ടികൾ കേട്ടു ബാല്യക്കാരായി വളർന്നു വരുമളവിൽ ആയവർ ഞെറി തെറ്റി ദുർമാർഗ്ഗികളായി നടക്കും. പല അമ്മയച്ഛന്മാരും ബുദ്ധികേടു സൂക്ഷിക്കുവുകൊൽ പാത്രം നോക്കാതെ വായ്ക്കു തോന്നിയതെല്ലാം കട്ടികളുടെ മുമ്പിൽ പകരുന്നതു അബദ്ധമായാൽ മക്കളു

ടെ മനസ്സിനെ തീണ്ടി അശുഭമാക്കുന്ന മോഹലീലാദി വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു എത്ര പറയേണ്ടു. മനുഷ്യൻ പറയുന്ന ഏതു വാക്കിനെക്കൊണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കണക്കു ഒപ്പിക്കേണമല്ലോ. ഓരാത്മാവിനെ തന്റെ വാക്കുകൊണ്ടു കെട്ടുക്കുന്നവൻ ആ രക്തത്തിന്നു ഉത്തരവാദിയത്രേ. ആകയാൽ ഭയ വിരലുകളോടു കൂടെ നിന്റെ വായിനെ പൂട്ടിക്കൊൾക. മറ്റവരെ കെട്ടുക്കുന്നവൻ അന്യരക്തത്തിന്നു ഉത്തരവാദിയാകുന്നതു പോലെ നീ നിന്റെ സ്വന്ത ആത്മാവിനെ തൊട്ടു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരും.

എന്തുകേ! പാപികൾ നിന്നെ വശീകരിച്ചാൽ മനം ചെല്ലാത്തു. അങ്ങാടിയുടെ വീഥിയിൽ നടക്കുന്നവന്റെ പാദത്തിന്നു പൊടി പറ്റു കയും ചാരിയാൽ ചാടിയതു മണക്കുകയും ചെയ്യുംപോലെ ദുഷ്ടസംസർഗ്ഗത്താൽ നിന്റെ ആത്മദേഹിദേഹങ്ങൾ അശുഭിയും കറയും പിടിച്ചു പോകും. എന്നാൽ ധൂളിയും പ്രാണവും കളിച്ചാൽ നീങ്ങുന്നപ്രകാരം ഈ വക നിത്യനാശത്തെ വരുത്തുന്ന മ്ലേച്ഛതകളെ ഏതിനാൽ കഴുകിക്കളയാം? അതിന്നു മനുഷ്യർ കണ്ടെത്തിയ തീർത്ഥങ്ങളും സങ്കല്പിച്ച ജപാദി കളും പോരായ്മയാൽ പരിശുദ്ധനായ ദൈവം നിയമിച്ച ഏക തീർത്ഥമാകുന്ന ക്രിസ്റ്റന്റെ രക്തമേ മതിയാവൂ. അവന്റെ രക്തമല്ലോ നമ്മെ എല്ലാ അശുഭിയിൽനിന്നു ശുദ്ധമാക്കുവാൻ ശക്തം. ദൈവത്തിൽനിന്നു കിട്ടി നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന വിശുദ്ധാത്മാവിന്നു നിങ്ങളുടെ ശരീരം മന്ദിരം എന്നറിയുന്നില്ലയോ? (൧. കൊരി. ൬, ൧൯) എന്നരുളിക്കിടക്കുകയാൽ പരിശുദ്ധമുള്ള ആത്മാവിന്നു നിമ്മലമായ പാപ്റ്റിടവും ആവശ്യം എന്നു ഗ്രഹിക്കേണം. ദൈവം വിശുദ്ധനാകുംപോലെ അവനെ സേവിക്കുന്നവരും വിശുദ്ധരായിരിക്കേണം. അപ്രകാരം ഉള്ളവരിൽ താൻ കുടിപാക്കുകേയുള്ളു. ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ അവർ ദൈവത്തെ കാണും. അതിൽ ആർക്കു മനസ്സു ചൊല്ലാതു.

എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തതികളും ഇഹപരസൗഖ്യം അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്നു ചില ഉപദേശങ്ങളെ പറയാം:

1. കരുണയുള്ള ദൈവം മനുഷ്യജാതി പെരുകേണ്ടതിന്നു അവരെ ആണും പെണ്ണുമാ യി നിമ്മിച്ചു വിവാഹാവസ്ഥയെ കല്പിച്ചുകൊണ്ടു, തനിക്കിഷ്ടമുള്ള സന്തതി മാറ്റത്തെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിയിൽ പ്രവേശിക്കാതെ വേറെ വല്ല വഴിയായി നടക്കുന്നവൻ വ്യഭിചാരവും പുലയാടും അക്രമവും പ്രവൃത്തിക്കുന്നു.
2. യൌവനമോഹങ്ങളെ പോരാടി ജയിച്ചു അടക്കേണ്ടു. അതിന്നു നിവൃത്തി വരുത്തുന്നവനോ തന്നെ അത്യന്തമായി ഹീനനും ഭ്രഷ്ടനും ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഇങ്ങനേത്തവരെ ദൈവം പല രോഗങ്ങളാലും കഷ്ടമുള്ള വാർഷ്വകൃത്താലും ഒടുവിൽ നരകത്താലും ശിക്ഷിക്കുന്നു. ആ യവർ വൃദിച്ചരിച്ചു കെട്ടുത്തിയ ശരീരത്തോടു പിന്നേതിൽ വിവാഹം കഴിച്ചാലും തന്റെ പരിഷയ ചതിക്കയല്ലാതെ തങ്ങളുടെ

സന്തതിക്കു കാണുന്ന ബലഹീനം ദീനം മുതലായ കേടിന്നു കുറ്റക്കാർ ആകുവാൻ സംഗതി ഉണ്ടു. കഷ്ടം.

3. ഞെരിക്കും കഷ്ടം മുതലായ സങ്കടങ്ങൾ മനുഷ്യനു വലിയ പരീക്ഷയാക്കിത്തന്നു എങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയും നാൾ കഴിച്ചലിന്നു വേണ്ടി തന്റെ മാനത്തെ കളഞ്ഞാൽ തന്നെത്താൻ സ്വർഗ്ഗീയ ഭാഗ്യത്തിന്നു അയോഗ്യമുള്ളവൾ ആക്കിത്തീർക്കയും നരകത്തെ നേടുകയും ചെയ്യുന്നുള്ളു. ആരുടെ ദോഷത്താൽ ഒരു സ്ത്രീ സന്മാർഗ്ഗം വിട്ടു വേഗ്യമാർഗ്ഗം അനുസരിച്ചാൽ ആയവർ അവളുടെ രക്തത്തിന്നു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണം എന്നും മറക്കരുതു.

4. ചെറുപ്രായത്തിലേ കല്യാണംകൊണ്ടു പരുവപ്രായം എത്താത്തവരുടെ മനസ്സു ദുഷ്ടി ചൂപോകുന്നതു കൂടാതെ മംഗലത്തോളം പല ബാല്യക്കാർ ഓരോ നിഷിദ്ധവഴിയിൽ നടക്കുക കൊണ്ടു പരുവം തികഞ്ഞേ വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടു.

5. മരമക്കത്തായത്തിൽ ഇഷ്ടംപോലെ കെട്ടുറപ്പാൻ സമ്മതം ഉള്ളതിനാൽ വ്രതമുള്ള സ്ത്രീ കളെ വലിയ പരീക്ഷാകഷ്ടങ്ങളിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നതു നിമിത്തം മരമക്കത്തായമേ വേണ്ടാ.

6. കിഴവന്മാർ ബാല്യക്കാരത്തികളെയും ബാല്യക്കാർ കിഴവികളെയും കിഴവികൾ ബാല്യക്കാരെയും കെട്ടരുതു. ഇങ്ങനെ പ്രായഭേദം ഏറയുണ്ടായാൽ തൃപ്തിതോന്നാത്ത പരിഷ്കൃതങ്ങളു പുത്തിൽ ദോഷമാർഗ്ഗം അനുസരിപ്പാൻ ഇടവരുന്ന.

7. വിധവമാരോ ഭായ്യ മരിച്ച പുരുഷരോ തങ്ങളുടെ പാത്രമാകുന്ന ശരീരത്തെ ശുദ്ധിയോടെ കാക്കേണ്ടു. മനസ്സും കഴിവും ഉണ്ടെങ്കിൽ വേളികഴിക്കട്ടേ.

8. വിവാഹസ്ഥന്മാർ തമ്മിൽ വ്രതവിശ്വസ്തയോടെ നടക്കേണം. നീ വ്യഭിചരിക്കരുതു എന്നതു പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും സമ്മതമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

പുരുഷന്മാരേ! നിങ്ങളുടെ ഭായ്യന്മാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ. സ്വഭായ്യയെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. തന്റെ ജഡത്തോടല്ലോ ഒരവനും ഒരുനാളും പങ്കെച്ചില്ല. സ്ത്രീകളേ! കുത്താവിന്നു എന്ന പോലെ സ്വഭത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ. ഭായ്യ ഭത്താവിൻ ദാസിയായിട്ടോ യജമാനത്തിയായിട്ടോ അല്ല, അർദ്ധംഗിയും (ഇടഭാഗം എന്നുണ്ടല്ലോ) സഹായയും വീട്ടിൽ യജമാനത്തിയും ആയിരിക്കേണം. ഭത്താവു എവ്വിധത്തിൽ ഭവനത്തിൽ തലയും മൂന്നാളിയും ആയിട്ടു നടക്കയും നടത്തിക്കയും വേണം. വിവാഹാവസ്ഥയെ ഒരു ഉറപ്പുള്ള വീട്ടിനോടു ഉപമിക്കാം. അതിൽ സുഖത്തോടെ പാക്കേണമെങ്കിൽ അതിന്റെ നാലു ചുമരുകളും നന്നായിരിക്കേണം. കിഴക്കുള്ള ചുമരോ: പ്രാർത്ഥന; തെക്കുള്ളതോ: മടി വ്യക്തമായ പ്രവൃത്തി; പടിഞ്ഞാറുള്ളതോ: ധനരക്ഷ; വടക്കുള്ളതോ: അന്യോന്യസ്നേഹം; ഈ നാലിൽ ഒന്നു തകർന്നു പോയാൽ വീടു ഉറപ്പില്ലാതെ എപ്പോഴെങ്കിലും വീണു പോകേയുള്ളു. ഇങ്ങനെ ശുദ്ധവിവാഹത്തിൽ നില്ക്കുന്നവർ ദൈ

വേഷ്യത്തെ നിവൃത്തിക്കയും ഭക്തിയുള്ള മക്കളെ പോറ്റി അവർക്കും തങ്ങൾ പാഠം ക്കുന്ന രാജ്യത്തിനും നന്മ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ദൈവഭക്തന്മാരായി തങ്ങളെ എപ്പോഴെപ്പട്ട മലിനതയിൽനിന്നു കാത്തുകൊള്ളുന്ന ഏവരും ദൈവത്തെ മുഖാമുഖമായി കണ്ടു എന്നേക്കു മുള്ള സൗഭാഗ്യ സന്തോഷങ്ങളെ അനുഭവിക്കും.



പ്രസാധകർ
നാളിളകം

